

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5120208366
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5120208366.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému C. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/X, N., o zaplatenie 242,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č. k. 7Csp/60/2020-47 zo dňa 13. januára 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku uplatneného nároku zamietol a vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti, odvolaním nenapadnutej, ponechal rozsudok nedotknutý.

Návrh žalobcu na prerušenie konania zamieta.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 176,- eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 30.04.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46 %. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 51, § 52, § 53 ods. 9, § 54a, 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 297 písm. b) CSP. Mal preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 14.10.2016 uzatvorená zmluva, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému sumu 264,- eur na financovanie tovaru špecifikovaného v zmluve, ktorú sumu sa zaviazal žalovaný uhradiť v 24 splátkach po 11,- eur v termínoch uvedených v splátkovom kalendári, ktorý tvorí súčasť zmluvy. Žalovaný uhradil len sumu 22,- eur. Záväzkový vzťah medzi stranami posúdil ako nepomenovanú zmluvu, ktorá má zároveň charakter spotrebiteľskej zmluvy. Dôvodil, že pokiaľ právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 25.10.2017 žiadal uhradiť celú dlžnú sumu, pre vznik tohto práva právneho predchodcu žalobcu neboli splnené podmienky a to výzva podľa ust. § 53 ods. 9 OZ. Žalobca preto mohol uplatniť svoj nárok na zaplatenie jednotlivých splátok, pri ktorých začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia lehota. Pri splátkach č. 3 - 8 (splátka č. 8 splatná 14.07.2017) táto uplynula pred podaním žaloby na súd, t. j. pred 24.7.2020. Na základe uvedeného dospel k záveru, že v tejto časti, t. j. 6 splátok po 11,- eur, spolu 66,- eur podal žalobca žalobu po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty a keďže v zmysle § 54a OZ premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, žalobu žalobcu v časti o zaplatenie 66,- eur s príslušenstvom zamietol a vo zvyšku považoval žalobu za skutkovo a právne dôvodnú, a preto zaviazal žalovaného na

zaplatenie sumy 176,- eur spolu s úrokom z omeškania. O trovách rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP vychádzajúc z čiastočného úspechu žalobcu v spore.

2) Proti tomuto rozsudku, v časti v ktorej súd žalobu zamietol, podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, resp. aby odvolací súd konanie prerušil až do doby, dokým sa rozhodne o podanom návrhu Okresného súdu Martin o súlade § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou SR. Dôvodil, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ust. § 297 písm. b) CSP je potrebné vykladať tak, že ak žalovaný nespochybnil tvrdenia žalobcu a rovnako podľa názoru súdu sú tieto tvrdenia preukázané (neboli sporné), potom súd žalobe vyhovie bez nariadenia pojednávania. Nie je možné vo veci rozhodnúť a žalobu zamietnuť bez toho, aby súd nenariadil vo veci pojednávanie, na ktorom je možné doplniť dokazovanie zo strany oboch strán. Bola mu odňatá možnosť konať pred súdom tým, že súd nevyslovil svoje predbežné právne posúdenie veci, neprezentoval žiadnu spornú skutočnosť, čím nevytvoril priestor na doplnenie dôkazov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia krajských súdov. V ďalšom namietal, že aplikáciou ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka došlo k značnému narušeniu princípov právneho štátu, k porušeniu zákazu diskriminácie podľa čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR a čl. 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu ochrany pred svojvoľným zásahom štátnej moci zakotvenej v čl. 13 ods. 4 Ústavy SR, k narušeniu práva na majetok a ochranu vlastníckeho práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR, čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. I. Dodatočného protokolu o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu podľa čl. 46 Ústavy SR, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a k porušeniu zásady rovnosti účastníkov súdneho konania garantovanej čl. 47 ods. 3 Ústavy SR a čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd. Poukázal na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. PL. ÚS 11/2016 a namietal, že aktuálne znenie ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka vykazuje zhodné znaky protiústavnosti ako ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, pri interpretácii ktorého mal Ústavný súd SR za to, že jednostranne zvýhodňuje zmluvnú stranu, čo nie je v súlade s princípom nestrannosti súdu, teda ani s princípmi právneho štátu. Zásadný protiústavný rozpor ustanovenia § 54a OZ videl najmä vo zvýhodňovaní spotrebiteľa ako dlžníka tým, že inak nestranný súd je povinný prihliadať na premlčanie práva. Okresný súd Martin podal dňa 30.07.2020 na Ústavný súd SR návrh na začatie konania o súlade § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou SR, a preto súd prvej inštancie mal postupovať v zmysle ustanovenia § 162 ods. 1 CSP a konanie prerušiť, a to až do rozhodnutia o podanom návrhu.

3) K podanému odvolaniu sa žalovaný nevyjadril.

4) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšku uplatneného nároku zamietol, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku, ktorým rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 176,- eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 30.04.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok nedotknutý. Návrh žalobcu na prerušenie konania až do doby, dokým sa rozhodne o podanom návrhu Okresného súdu Martin o súlade ust. § 54 a OZ s Ústavou SR, podľa ust. § 162 ods. 3 CSP zamietol.

5) Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že súd prvej inštancie vo veci rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania vo veci, keď dospel k záveru, že ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur. Uvedený záver súdu prvej inštancie možno považovať za správny, keďže vo veci ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, pričom bolo možné rozhodnúť len na základe skutkových tvrdení žalobcu, ktoré tento podporil predloženými listinnými dôkazmi, pričom žalovaný sa vo veci nevyjadril, a teda tvrdenia žalobcu žiadnym spôsobom nespochybnil. Sama skutočnosť, že súd musel prihliadať na ust. § 54 OZ, podľa ktorého nemožno premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy vymáhať v dôsledku čoho potom súd prvej inštancie nemohol taký nárok žalobcovi priznať, nerobí tvrdenia žalobcu spornými/nepreukázanými v zmysle ust. § 297 písm. b) CSP. Súd prvej inštancie postupoval v zmysle ustanovenia

§ 297 písm. b) CSP, a teda jeho postupom nedošlo k znemožneniu uskutočňovať procesné práva žalobcovi ani žalovanému.

6) Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal neprípustnú aplikáciu ust. § 54a OZ, krajský súd zdôrazňuje, že odvolateľ v prevažujúcej miere primárne namieta právne posúdenie veci súdom prvej inštancie a predkladá odvolaciemu súdu vlastné právne posúdenie a vlastné predstavy záverov, ku ktorým by mal súd dospieť v predmetnej veci. So žalobcom predkladanými závermi nemožno súhlasiť. Zo zrušeného ust. 5b zákona o ochrane spotrebiteľa totiž vyplýva, že súd rozhodujúci o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy prihliadal na premlčanie nároku aj bez toho, aby sa ho spotrebiteľ dovoľával, avšak z ust. § 54a OZ vyplýva, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno na súde ani len vymáhať, t.j. uplatniť, a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP), aj keď nie z totožných dôvodov. Vo vzťahu k uvedeným námietkam odvolací súd zdôrazňuje, že prebiehajúce konanie na Ústavnom súde SR nie je dôvodom na prerušenie konania pred všeobecným súdom.

7) Na zdôraznenie vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie je vhodné poukázať na to, že Ústavný súd SR po podaní návrhu Okresného súdu Martin nepozastavil účinnosť napadnutého právneho predpisu. Ustanovenie § 54a OZ je účinné a platné a doposiaľ neexistuje rozhodnutie Ústavného súdu SR, ktorým by bol vyslovený nesúlad uvádzanej právnej normy s Ústavou SR. V zmysle ust. § 193 CSP je totiž súd viazaný až samotným rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. V tomto prípade, by prerušenie konania nebolo ani v súlade s čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

8) Na základe uvedených záverov, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti ako vecne správne potvrdil a návrhu žalobcu na prerušenie konania až do doby, dokým sa rozhodne o podanom návrhu Okresného súdu Martin o súlade ust. § 54 a OZ s Ústavou SR zamietol.

9) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaný, aj keď ostal v odvolacom konaní nečinný, mal v ňom úspech, a preto by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na jeho nečinnosť v odvolacom konaní mu súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

10) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).